Kerala Infrastructure and Technology for Education

മൊഴി

little KITEs

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്

ജി.എച്ച്.എസ് കൊട്ടുമുണ്ട വെസ്റ്റ്

മൊഴി

വിദ്യാഭ്യാസപരമായി ഏറെ പിന്നോക്കം നിന്നിരുന്ന ഈ പ്രദേശത്ത് ശ്രീ കെ പി ഭരതപിഷാരടിയുടെയും നാട്ടുകാരുടെയും ശ്രമഫലമായി 1955 ഇൽ ശ്രീ പി ടി ഭാസ്കരപ്പണിക്കർ മലബാർ ഡിസ്ക്ട്രിക്ട് ബോർഡ് പ്രസിഡന്റ് ആയിരിക്കെ ഒരു വിദ്യാലയം തുടങ്ങാനുള്ള അനുമതി ലഭിച്ചതിൻ ഫലമായി 1956 ജനുവരി 19 ന് ഏകാധ്യാപക വിദ്യാലയമായാണ് ഈ സ്കൂൾ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചത് .നരിപ്പറ്റ മനയ്ക്കൽ കേശവൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട് നൽകിയ സ്ഥലത്ത് ഒരു ഓലമേഞ്ഞ കെട്ടിടത്തിൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച ഈ സ്കൂളിന്റെ ആദ്യ അധ്യാപകൻ ശ്രീ സി.പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരി ആയിരുന്നു. 1958 മാർച്ച് ആയപ്പോഴേക്കും ഒരു ചെറിയ ഓഫീസ് റൂമും 4 ക്ലാസ്സ്മുറികളും ഉൾപ്പെടെ ഒരു കെട്ടിടം പണിതീർത്തു. ബെഞ്ചും ഡെസ്ക്കും നാട്ടുകാരുടെ സഹായത്തോടെ ഉണ്ടാക്കി. ശ്രീ.കേശവൻ ഭട്ടത്തിരിപ്പാട് കെട്ടിടം നിർമിക്കാൻ ആവശ്യമായ മരഉരുപ്പടികളും മറ്റും സൗജന്യമായി നൽകി. അദ്ദേഹം സ്വന്തം നിലയ്ക്ക് ഉച്ചയ്ക്ക് കുട്ടികൾക്ക് കഞ്ഞിവെച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിരുന്നു. നാലാം ക്ലാസ് വരെയുള്ള പഠനമായിരുന്നു ഇവിടെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. 1977ഇൽ ഇത്തരം സ്കൂളുകൾക്ക് സ്വന്തമായി സ്ഥലവും കെട്ടിടവും ഉണ്ടെങ്കിൽ യു.പി. സ്കൂൾ ആയി ഉയർത്താം എന്ന ഗവണ്മെന്റ് ഓർഡർ വന്നു. അങ്ങനെ നരിപ്പറ്റമനയ്ക്കൽ ഗൗരി അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ പേരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ സ്ഥലം ഒരു ഏക്കർ 50 സെന്റ് ഗവണ്മെന്റിലേക്ക് സ്കൂളിനായി സൗജന്യമായി വിട്ടുകൊടുത്തു. 1981-82 അധ്യയന വർഷം ഇത് യു.പി. സ്കൂളായി അപ്ഗ്രേഡ് ചെയ്യപ്പെട്ടു.നാട്ടുകാരുടെ സഹായ സഹകരണത്തോടെ 3 ക്ലാസ് മുറികൾ കൂടി നിർമിച്ചു. തുടക്കത്തിൽ ഷിഫ്റ്റ് സമ്പ്രദായമായിരുന്നു. ത്രിതല പഞ്ചായത്ത്, ഡി.പി.ഇ.പി. പദ്ധതികളിലൂടെയും അതാത് കാലത്തെ ജനപ്രതിനിധികളുടെ ആസ്തിവികസന ഫണ്ടിലൂടെയും കൂടുതൽ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. 2010 ആയപ്പോഴേക്കും ഹൈസ്കൂൾ ആക്കി അപ്ഗ്രേഡ് ചെയ്യാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. 2011 ഇൽ ആർ.എം.എസ്.എ. പദ്ധതി പ്രകാരം ഹൈസ്കൂൾ ആക്കി ഉയർത്തപെട്ടു. 2016-17 അധ്യയന വർഷം മുതൽ ഹൈസ്കൂൾ വിഭാഗവും യു.പി. വിഭാഗവും ഒരു ഹെഡ് മാസ്റ്ററുടെ കീഴിലാണ് പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നത് .

ആമുഖം

ലിറ്റിൽ കൈറ്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നമ്മുടെ ഡിജിറ്റൽമാസിക പ്രകാശിതമാവുകയാണ് .അനുഭവങ്ങളെ പങ്കുവെക്കുന്നതിനു ഭാഷയുടെ സാധ്യതകൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴാണല്ലോ രചനകൾ സാധ്യ മാകുന്നത് . നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾക്കൊടുവിലാണ് ഈ മാസിക യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നത് . കടലാസിലെ ആദ്യ രൂപപ്പെടുത്തലിനും മാറ്റി എഴുത്തിനും ശേഷം കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ സഹായത്തോടെ ഡിജിറ്റൽ ഫോർമാറ്റിൽ എത്തി ക്കുകയായിരുന്നു .

ഈ സംരംഭത്തിന് അകമഴിഞ്ഞ് സഹകരണം നൽകിയ എല്ലാവർക്കും അകൈതവമായ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്താൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കട്ടെ . കുട്ടികളുടെ സാഹിത്യാഭിരുചികൾ പ്രകാശിതമാകുന്നതിലൂടെ അവർ സർഗാത്മകതയുടെ വിഹായസ്സിലേക് ഉയർത്തപ്പെടുന്നു.അവിടെ ചിറകു വിടർത്തി പറക്കാനും ഏവർക്കും കഴിയട്ടെ...

നല്ല കേരളം

നല്ല കേരളം
സ്നേഹമുള്ള കേരളം
ജാതിയുമില്ല മതവുമില്ല
സ്നേഹമുള്ള കേരളം
പ്രളയത്തിൽ കൈകോർത്ത
സ്നേഹമുള്ള കേരളം
പ്രളയത്തിൽ കേരളത്തെ
വീണ്ടെടുത്ത സ്നേഹം
സ്നേഹത്തിൻ ലോകം
കേരളമെന്ന സ്വർഗം
ഒത്തൊരുമിച്ചു കേരളീയർ
ജീവിക്കുന്ന ലോകം
അതിജീവനത്തിന്റെ മാതൃക
കേരളമെന്ന സ്നേഹലോകം

ആവണി.സി.എസ് 8B

അനാഥർക്ക് ദൈവം തുണ

അന്ന് സന്ധ്യാ സമയം കുന്നിൻ മുകളിൽ നിന്ന് വീശിയടിക്കുന്ന തണുത്ത കാറ്റും കൊണ്ട് ആ കുന്നിൻ താഴ്‌വാരത്തിൽ ഞാൻ നിന്നു.അവിടം വളരെ മനോഹരമാണ്.കുന്നിൻ താഴെ കാണുന്ന പച്ച വിരിച്ച വയൽ പ്രദേശവും തെളിഞ്ഞ ആകാശവും കൂടണയാൻ പോകുന്ന കിളികളും അങ്ങനെ അനേകം കാഴ്ചകൾ.എനിക്ക് സന്തോഷം വന്നാലും സങ്കടം ഞാൻ ഓടി എത്തുന്നത് ആ കുന്നിൻ മുകളിലേക്കാണ്.കാരണം എനിക്ക് സ്വന്തം എന്ന് പറയാൻ ആ കുന്നു മാത്രമേ ഉള്ളു.അത് മാത്രമല്ലാ എന്തുണ്ടെങ്കിലും എന്റെ മനസ്സ് ശുദ്ധമാക്കുന്നത് ഈ കുന്നിൻ മുകളിൽ എത്തിയാൽ ആണ്.ഇന്ന് ഞാൻ എവിടെ നിൽക്കുന്നത് സങ്കടപൂർണമാണ് .ഇന്ന് ഞാൻ സ്കൂളിലേക്കു പോകും വഴി എന്റെ ചെളി പുരണ്ട കീറിയ വസ്ത്രം കണ്ട് എല്ലാവരുമെന്നെ കാളിയാക്കി ചിരിച്ചു.അത് മാത്രമല്ല ക്ലാസ്സിലെത്തിയതോടുകൂടി ആരും എന്റെ അരികിൽ ഇരുന്നില്ല.ഇത് എനിക്ക് ഏറെ വിഷമം ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു സംഭവം ആയിരുന്നു.എന്റെ ജീവിത കഥ പറഞ്ഞു തുടങ്ങാം. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ എന്നെ സ്നേഹിക്കാനും ലാളിക്കാനും എന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിത്തരാനും ആരുമേയില്ല.എന്റെ ചെറു പ്രായത്തിൽ എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ എന്നെ വിട്ടു പോയിരുന്നു.അതിനു ശേഷം സ്വന്തം എന്ന് പറയാൻ ഉണ്ടായിരുന്നത് എന്റെ വീടിനടുത്തു താമസിക്കുന്ന ഒരു അപ്പൂപ്പനായിരുന്നു.ആ അപ്പൂപ്പൻ എനിക്ക് ഒരുപാട് സ്നേഹം വാരിക്കോരിത്തന്നു.ഞാൻ ഒരു അനാഥയാണ് എന്നതിന്റെ ഒരു കുറവും വരാതെയാണ് അപ്പൂപ്പൻ വളർത്തിയിരുന്നത്. അപ്പൂപ്പൻ മരണമടഞ്ഞതോടെ ഞാൻ ഒറ്റക്കായി.അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ഒരു അനാഥനാണ് എന്ന് മനസ്സിലായത്.എന്റെ മനസ്സിൽ അത് വളരെയധികം ആഴത്തിൽ മുറിവുണ്ടാക്കി.സ്കൂളിൽ പോകുമ്പോൾ ഓരോ കുട്ടികളുടെയും അച്ഛനമ്മമാരെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ഞാനിങ്ങനെ നോക്കിയിരിക്കും.ചിലർ അച്ഛനേയും അമ്മയെയും 5കുറ്റം പറയുന്നത് കാണാം.അതുകാണുമ്പോൾ എനിക്ക് പ്രതികരിക്കാൻ തോന്നും.മാതാപിതാക്കളില്ലാത്ത വിഷമം അത് പറഞ്ഞാൽ അല്ലാ മനസ്സിലാവുക,അനുഭവിച്ചാലേ മനസ്സിലാകൂ .

പക്ഷെ ഞാൻ ഈ വാക്കുകൾ അവരോട് ഉച്ചരിക്കാൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ എന്നോട് അവർ വഴക്കു കൂടും.അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് പോകാറില്ല.ഇനി എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ പണം എവിടുന്നാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ?രാപകലില്ലാതെ ബസ്സിൽ ചായ വിൽക്കും .രാവിലെ ആറു മാണി തൊട്ടു ഒൻപത് മാണി വരെ ചായ വിൽക്കും, വൈകീട്ട് അഞ്ചു മുതൽ പത്ത് വരെയും ഇതാണ് എന്റെ ജീവിതം.പക്ഷെ എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാത്തത് ഞാൻ ഇത്ര കഷ്ട്ടപെട്ടിട്ടും എന്താ എനിക്ക് കിട്ടുന്നത്.വെറും പരിഹാസം മാത്രമാണല്ലോ.ഞാൻ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു.ആരും ഇല്ലാത്തവർക്ക് ദൈവം തുണ ഉണ്ടാകുമെന്ന് .എന്റെ വിഷമങ്ങൾ എല്ലാം മനസ്സിലാക്കി ഒരു നാൾ എന്നെ രക്ഷിക്കാനായി ആരെങ്കിലും
വരും.അയ്യോ എന്റെ ജീവിത കഥ പറഞ്ഞ് നേരം പോയത് അറിഞ്ഞില്ല ,എനിക്ക് സ്റ്റാൻഡിൽ പോകാൻ നേരമായി.ഞാൻ അവിടെ നിന്നു ചാടിയിറങ്ങി ഓടി സ്റ്റാൻഡിൽ നിന്ന് വന്നപ്പോഴേക്കും നേരം വളരെ വൈകിയിരുന്നു, അത്താഴം കഴിക്കാതെ നേരെ പോയി കിടന്നുറങ്ങി .രാവിലെ എണീക്കാൻ വൈകിയതിനാൽ ചായ വിൽക്കാൻ പോയില്ല. ഞാൻ എണീറ്റ് സിറ്റൗട്ടിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ ആരൊക്കയോ ഉണ്ട് എന്റെ വീടിന്റെ മുറ്റത്ത് .ഞാൻ അതിശയപ്പെട്ടു.
ആരാ അവർ ?നിന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും ബാങ്കിൽ നിന്റെ പേർക്ക് കുറച്ച പണം ഡൊണേറ്റ് ചെയ്തിരുന്നു.നിന്റെ അവസ്ഥ കണ്ടറിഞ്ഞാണ് ഞങ്ങൾ ആ പണം ഇവിടെ എത്തിച്ചത്.അവരോട് ഞാൻ നന്ദി പറഞ്ഞു.അവർ പോയി.ഞാൻ വിചാരിച്ചപ്പോൾ വന്നത് ദൈവം ആണോ.അങ്ങ് എന്നെ പരീക്ഷിക്കുകയാണോ? അതിനു ശേഷം ഞാൻ ചായ വിൽക്കൽ നിർത്തി.നല്ല വസ്ത്രത്തിൽ സ്കൂളിൽ പോയി.ആവിശ്യമായ സാധനങ്ങൾ എനിക്ക് മേടിക്കാൻ സാധിച്ചു.എന്നെ ആരും കളിയാക്കാറില്ല.
അപ്പോൾ മനസ്സിലായി അനാഥർക്ക് ദൈവം തുണ എന്ന് പക്ഷെ ഒരു കാര്യം മാത്രം എനിക്ക് കിട്ടിയില്ല.അച്ചനെയും അമ്മയെയും.ആ തീരാ സങ്കടത്തിന് ഒരു മാറ്റവും വന്നില്ല.

ജിഷ്ണ.എ.പി
8.B

മഞ്ഞ് തുള്ളികളുടെ അന്ത്യം

പുലർച്ച 6 മണി,
മ ഞ്ഞ് പെയ്യാൻ തുടങ്ങി
അമ്പലപറമ്പിലെ പുൽ നാമ്പുകളിൽ
മഞ്ഞുതുള്ളികൾ ഒത്തുകൂടി .
ഈശ്വരനെ നമസ്കരികരിക്കാൻ വേണ്ടി
ഭക്തജനങ്ങൾ എത്താൻ തുടങ്ങി
പാദരക്ഷകൾ ഊരാൻ തുടങ്ങി
പുൽ നാമ്പുകളിൽ ചവിട്ടി നടക്കാൻ തുടങ്ങി .....
പുൽനാമ്പുകളിലെ മഞ്ഞുതുള്ളിയുടെ കുളിര് !
നേരം 7 മണി ,
ഓരോ മഞ്ഞ് തുളളിയുടെ അന്ത്യം തുടങ്ങി ....
സങ്കടത്തോടെ പുൽനാമ്പുകൾ
മഞ്ഞുതുളളിയോട് വിട പറഞ്ഞു

ശരത് .p
7.A

തിരിച്ചറിവ്

എന്റെ ജീവിതത്തിൽ മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ദിവസങ്ങളിലൊന്നാണ്
2019 സെപ്റ്റംബർ 20 വെള്ളിയാഴ്ച.
അന്നുവരെ വല്ല വഴിയിൽ കിടക്കുന്ന പല്ലിയെയും പഴുതാരയെയും കണ്ട്
പേടിക്കുന്ന ഞാൻ അന്നാദ്യമായി നഷ്ടപ്പെടലിന്റെ വേദന എന്റെ സ്വന്തം
ജീവിതാനുഭവത്തിലൂടെ
മനസ്സിലാക്കിയത്.കണ്ണില്ലാത്തവനെ കണ്ണിന്റെ വില അറിയൂ എന്നു പറഞ്ഞ
പോലെ അന്നാണ് എനിക്ക് എന്റെ കണ്ണിന്റെ വില
മനസ്സിലാവുന്നത്.ദൈവത്തിന്റെ സഹായം കൊണ്ടോ,ഡോക്ടർമാരുടെ ചികിൽസ
കൊണ്ടോ,
എല്ലാവരുടെയും പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടോ,എന്റെ കണ്ണിന് അധികം കേടുപാടുകൾ
ഇല്ലാതെ പോകുന്നു.സ്കൂളിൽ
വച്ചാണ് സംഭവം.20ാം തിയ്യതി വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ചഭക്ഷണം
കഴിഞ്ഞ്,
സാധരണ ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ പുറത്ത് സ്കൂൾ ഗ്രൗണ്ടിലൂടെ ചുറ്റി
നടക്കലായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ പണി. വരാനുള്ളത് വഴി തങ്ങുലാ എന്നു പറഞ്ഞ
പോലെ വെള്ളിയാഴ്ച ഞങ്ങൾ അതിനും പോയില്ല. അന്ന് 9ാം ക്ലാസ്
മുകളിലത്തെ നിലയിലായിരുന്നു.അന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കൽ കഴിഞ്ഞ് മുകളിലത്തെ
വരാന്തയിലൂടെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും
നടന്നു വർത്തമാനം പറഞ്ഞു സമയം കളയുകയായിരുന്നു.
പെട്ടന്നാണ് പുറത്തു പോകാൻ ആരെയും കിട്ടാതെ പൂത്താം കീരി
എന്നെ വന്ന് വിളിക്കുന്നത്.ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഒന്നാം നിലയിലെ വരാന്തയുടെ
അറ്റത്ത് പോയി നിന്നു.അവിടെ നിന്നാൽ സ്കൂളിലേക്കുള്ള ഗെയ്റ്റും,റോഡും പിന്നെ
സ്കൂളിന് പുറത്ത് നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും എല്ലാം കാണാൻ കഴിയും.അന്ന് ആരെയും
തല്ല് കൂടാൻ കിട്ടാത്തതു കൊണ്ട് തന്നെ പൂത്താംകീരിയുടെ അന്നത്തെ ലക്ഷ്യം
ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസിലെ സമൂസയിലായിരുന്നു.മേലെ നിന്ന് അവനെ വിളിച്ച്
വർത്തമാനം പറയാൻ തുടങ്ങിയതും അവസാനം എന്നത്തേം പോലെ അതൊരു
കൈയാം കളിയിലേക്ക് മാറ്റം വരാൻ തുടങ്ങി.
ഇതൊരു സ്ഥിരം പരിപാടിയായതിനാൽ ഒരു തമാശ

തല്ല് എന്നൊക്കെ പറയാം. അതിനിടയിൽ നിൽകുന്ന ഞാൻ തല്ല് കണ്ട്
ചിരിയടക്കിപിടിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു.
അവസാനം സമൂസയുടെ കയ്യ് കല്ലിലേക്ക് പോയി അവനാകല്ല് നേരെ ഒരേറ്.
പൂത്താംകീരിക്കാണ് എറിയുന്നതെങ്കിലും "ചക്കിന് വെച്ചത് കൊക്കിനെന്ന"
പോലെ അതെന്റെയടുത്ത് തട്ടി.ആദ്യം അത് കാര്യമാക്കാതെ ഞാനതു തട്ടി
മാറ്റി.പൂത്താംകീരിക്ക് കൊണ്ടില്ലായെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും അതേ കല്ലെടുത്ത്
"ഇന്നാ പിടിച്ചോ ഒരൊറ്റേറ് ".
ആ കല്ലേറിയുന്നത് നോക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ.

പെട്ടന്ന് അതിവേഗത്തിൽ എന്റെ മനസ്സിലൂടെ എന്തൊക്കെയോ
എങ്ങനൊക്കയോ കടന്നുപോയി.
അത് അന്ന് എന്തൊക്കെയായിരുന്നു എന്ന് ഓർത്തെടുക്കാൻ പോലും
കഴിയുന്നില്ല.പക്ഷെ ഇന്ന് അതെന്തായിരുന്നുവെന്ന് എന്നെനിക്കറിയാം.ഭാവി,ഭൂതം,വർത്തമാനം
എന്നൊക്കെപറയുന്നത്പോലെ എന്റെ ജീവിതമായിരുന്നു, എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളായിരുന്നു ആ ഒറ്റ നിമിഷം
കൊണ്ട് എന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നു പോയത്.സമയം കുറയുന്തോറും കല്ല് അടുത്തടുത്ത്
വരുകയായിരുന്നു.കല്ല് വരുന്നതിന്റെ ഭംഗിയിൽ ഞാൻ ആ കല്ലിനെ
നോക്കിയിരുന്നു.ആ കല്ല് എന്റെ അടുത്ത് എത്തുന്തോറും സ്കൂളിലെ ശബ്ദങ്ങൾ
എന്റെ ചെവിയിലൂടെ ഒന്നു പാഞ്ഞു പോയി.കല്ലിന്റെ വരവിന്റെ ഭംഗിയിൽ ഞാൻ
ഒന്നു കണ്ണടച്ചു തുറക്കും മുൻപ് എല്ലാം കഴിഞ്ഞിരുന്നു.
.....ഠേ....... കണ്ണ് ചിമ്മുന്നതിന് മുമ്പ് എന്റെ വലത്തേ കണ്ണിൽ ആ ഭംഗിയാർന്ന
കല്ല് വളരെ വേഗത്തിൽ ലാന്റ് ചെയ്തു.പിന്നെ എന്താ ഉണ്ടായതെന്ന് എനിക്കു
തന്നെ അറിയല്ല കല്ല് തട്ടിയ ഉടനെ ഞാൻ പിന്നിലോട്ട് വീണു പലരുടെ
ശബ്ദങ്ങൾ എനിക്ക് കേൾക്കാമായിരുന്നു.അതെന്തൊക്കെയാണെന്ന് വ്യക്തമായില്ലെങ്കിലും അതിൽ
പലരുടെയും ശബ്ദങ്ങളിൽ പേടി നിറഞ്ഞതായിരുന്നു ഒന്നും കാണാൻ കഴിയാതെ അവിടെ നിന്നു എണീറ്റു
അതിനു ശേഷം എന്റെ കണ്ണിൽെള്ളം വീഴുന്നതും എനിക്ക് വെള്ളം കുടിക്കാൻതരുന്നതുംമാത്റമാണ്
ഓർമ്മ.പിന്നാട് ഞാനെത്തിയത് ഓഫീസ് റൂമിലായിരുന്നു .ആ സമയത്തൊന്നും എനിക്ക് ഒന്നും
കാണാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഓഫീസ് റൂമിൽ എന്റെ ഉമ്മ വരുന്നത് കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു
ഞാൻ.എന്റെ വലത്തെ കണ്ണ് ചുകന്ന് വീർത്ത് വേദനിച്ചു.ഓഫീസ് റൂമിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു കാഴ്ച വസ്തു
എന്നത് പോലെ ഒരുപാട് കുട്ടികൾ എന്നെ എത്തിനോക്കി പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു .പിന്നെ അങ്ങോട്ട്
ഹോസ് പിറ്റലുകളിലെ ദിവസഹ്ങ്ങളായിരുന്നു.മൂന്ന് ആശുപത്രിയിൽ ഞാൻ എന്റെ
കണ്ണുമായിപോയി.ഇന്ന് എന്റെ കണ്ണ് സുരക്ഷിതമാണ് . ആറ് ആഴ്ച ബെഡ് റസ്റ്റ് പറഞ്ഞ ഞാനിന്ന്
സ്കൂളിൽ പോകുന്നു.മരുന്നുകൾ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടങ്കിലും ഞാൻ ആരോഗ്യമായി ഇരിക്കുന്നു.അന്നു ഞാൻ
ഏറ്റവും കൂടുതൽ പേടിച്ചൊരു കാര്യം എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്റെ കണ്ണ് പോകുമോ എന്നാണ്.

Ruhsina T R
9A

മായാജാലക്കാരനായ
പൊട്ടാസ്യം പെർമാംഗനേറ്റ്

പരീക്ഷണ വസ്തുക്കൾ
ബീക്കർ, ജലം, പൊട്ടാസ്യം പെർമാംഗനേറ്റ് .
പ്രവർത്തനക്രമം
ഒരു ബീക്കറിൽ പകുതിയോളം ജലം
എടുക്കുന്നു.അതിലേക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ തുള്ളി
20സർഗ്ഗ വസന്തം
പൊട്ടാസ്യം പെർമാംഗനേറ്റ് ഒഴിക്കുന്നു. ബീക്കർ
ഇളക്കാതെ വെക്കുന്നു.
നിരീക്ഷണഫലം
പൊട്ടാസ്യം പെർമാംഗനേറ്റ് ബീക്കറിന്റെ അടിയിലെത്തി ലയിച്ച് ,
ജലത്തെ നീലനിറമാക്കുന്നു.
തത്വം
അന്തർവ്യാപനം
ഒരു വസ്തു അതിന്റെ ഗാഢത കൂടിയ ഭാഗത്തു നിന്നും ഗാഢത കുറ ഞ്ഞ
ഭാഗത്തേക്ക് നീങ്ങുന്നതിനെ അന്തർവ്യാപനം എന്നുപറയുന്നു.

Arjun 8A

Rashid 9A

മായമോ മന്ത്രമോ

പരീക്ഷണ വസ്തുക്കൾ:-
ബക്കറ്റ് , ഗ്ലാസ് , വെള്ളം,ടവ്വൽ
പ്രവർത്തന രീതി:-
ഗ്ലാസ്സിനടിയിൽ ടവ്വൽ അമർത്തിവെച്ച് ഗ്ലാസ് തല കീഴായി
ബക്കറ്റിലെ വെള്ളത്തിൽ താഴ് ത്തുന്നു.
നിരീക്ഷണഫലം:-
ഗ്ലാസ് പുറത്തെടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ ഗ്ലാസിനകത്ത് ടവ്വൽ
നനഞ്ഞിട്ടില്ല.
തത്വം
അപ്രവേഷണതത്വമാണ് ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് .
രണ്ട് പദാർത്ഥങ്ങൾക്ക് ഒരേ സമയം ഒരേ സ്ഥാനത്ത്സ്ഥിതി
ചെയ്യാനാവില്ല.ഗ്ലാസിനകത്ത് വായുവുള്ളതിനാൽ അവിടേക്ക്
ജലം പ്രവേശിക്കില്ല.

ലനാ ദുലാര
7.A

മൊഴി

നന്ദി

ജി.എച്ച്.എസ് കൊടുമുണ്ട വെസ്റ്റ്